

* UUDIS

Toatuur kõrvadele

On hea meel teatada, et Õunaviksil on saanud valmis Eesti trubaduuri kogumikplaat "Toatuur". CD kettal on 23 laulu nii isiklikele kui mitmetele Eesti luuletajate tekstidele. Enamik lugusid on seni ilmunuta ja kui mitte just salvestatud, siis kindlasti loodud koduseinte vahel. "Toatuuri" autorite ring on suur ja kirju, plaadil on esindatud nii mandri-, saare- kui väliseestlased, nii tuntud kui laiemale kuulajaskonnale veel tundmatuid autoreid.

"Toatuur" ilmub müügile suuremates muusikakauplustes üle Eesti ning internetipoodides Kohvishop (www.kohvirecords.ee/kohvishop) ja Muda Music (www.mudamusic.com). Viimases on kuulda ka helinäiteid kõigist lugudest.

Kogumiku esitluskontserdid toimuvad **Tartus** 9. septembril 19.00 festivali Eclectica raames Lutsu teatrimajas ja **Tallinnas** 14. septembril 20.00 klubis Juuksur (Vaimu 1, Pika ja Laia tänava vahel). Esitlustel on plaat müügil poeprotsendita 125 kr/tk.

Õunaviksi veebis www.ounaviks.ee pakume kuulamiseks mp3e plaadil olevast Erko Niidu loost "Nii, nii see küll ikka oli".

Head kuulamist!

PS: Loe ka taustajuttu kogumikust ja selle autoritest pöördel.

* LUULE

luuletusi kogumiku lauludest

Üle kodumäe

Henrik Visnapuu

Üle kodumäe kumera kupli

Suveöö sumestav valu.

Toomingad valvavad talu

Üle ussaia vaatavad kopli

Aian õunapuud punasest lõngast

Ketrad magusaid palle

Vaatavad armunult põlle

Nurmed visaten rohelist lõngast

Oja leppade jalgu nüüd peseb

Kivilie kivi päält asten.

Odrapää mahedan kasten

Koera pehmete sarviga puseb

Maja vajunud rõõmsasse unde

Minu pääl magavad rohun

Isegi haldjad rohun.

Silmik seinakell üksi teeb tunde

Unenäoag

Mustjalgindiaanlaste Kaks Sulge

Unenäoag, Unenäoag,

virgu oma Unenäoaga.

Jalad maas, pea kesk tähti -

tantsi oma uni ärkvele,

unista oma tants ärkvele.

Kevade tunne

Villem Grünthal-Ridala

Midagi helendab, helgib ja tuikab

kaugete kinkude takka,

kaugete metsade takka

midagi kutsub ja hüüab ja huikab.

Taevas säteb, särab ja selgub

õilmetes, aasade kohal,

õitsval, lõhnaval luhal

tundmatu puhmastes huljub ja pelgub.

Midagi helendab, helgib ja tuikab

kaugete kinkude takka,

kaugete metsade takka

midagi kutsub ja hüüab ja huikab.

Südames midagi salaja tärkab,

paisuvat, vallale püüdvat,

midagi õrnasti hüüdvat

hellana hinge helama ärkab.

Kallastel

Tõnu Õnnepalu

Ta on noor, seisab kaldal

ja vaatab teisele poole.

Ta usub, et midagi kindlasti ootab seal ees.

Eks elu. Kohe tõusta ja minna ta poole.

On kevad ja päev. Paar valget pilve peegeldub vees.

Ma kaen üle jõe. Siis vaatan uuesti voole.

Kaks inimest, vaadet ja nende ebareaalne syntees.

Yks ootab suurt algust, teine lõppu samale loole

mis on ainult elu. Yhe jaoks möödas, teise jaoks ees.

Seesama mina ulatub yhtlaselt igale poole.

Sealt paistab teadmatust. Siit sama hele amnees.

Pyhadeag Moskvast

Kristiina Ehin

Küll täna Moskvast kellad alles löövad!

Tuul rebib musti varjusid meilt kahelt.

Ja tänavatel trubaduuri laulvad,

et Kristus tõusnud kahe surma vahelt.

Ei usu ma nyd muud kui seda hoogu,

mis minu jalgadesse kergust tõi

Vsjoos što imeli, peredali Bogu,

kes Sinu ihu haukas ja mu soontest jõi,

kes minu ihu haukas ja Su soontest jõi.

Nii, nii see küll ikka oli...

Ernst Enno

Nii, nii see küll ikka oli,

Ja ikka küül jääb veel nii -

Mets, niit ja põllud, põõsad,

Needsamad pilvedki.

Seesama sammaldund katus, -

Seesama mängiv tuul,

Needsamad suitsund seinad -

Ja õied õunapuul.

Seesama sinendav kaugus

Ja tee, mis ilma viis -

seesama kõlengi rinnas,

Suus sama laul ja viis. -

Sel, kes siit ikka veel läheb,

Kui läksid sinagi,

Et iial, iial enam

Küll saada tagasi;

Ei iial, iial enam

Tee teist korda siit läe -

Ja siiski kuskil süda

Sul rahule ei jää...

* REKLAAMINURK

Plaadifirma Seksound kuulutab:

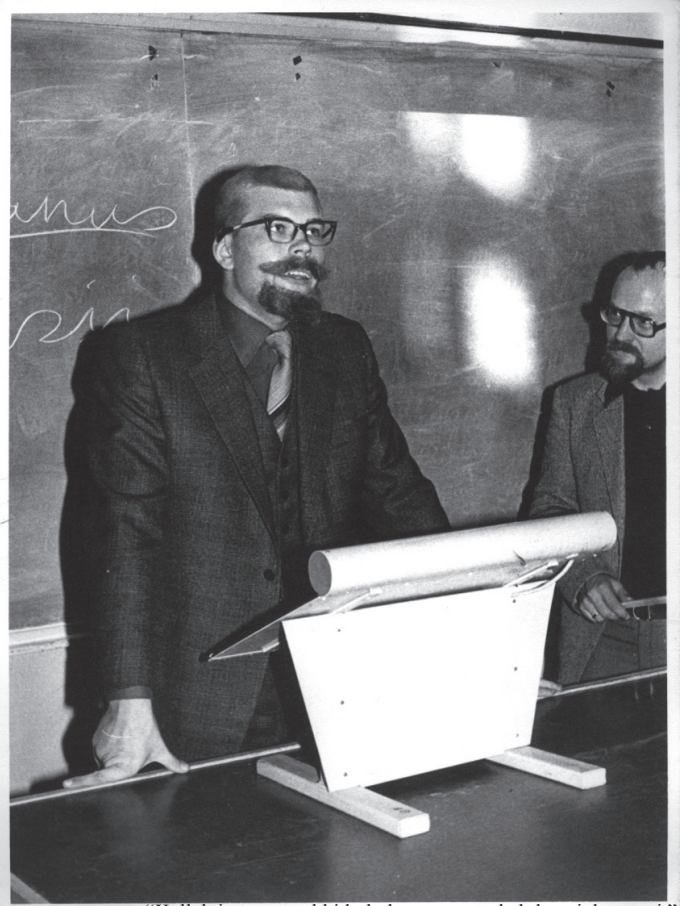
ilmunud on uus
plaat ansamblilt
Honey Power:
"Macrosilly"

Kogumik “Toatuur” - mis ja kuidas

Õunaviksi huvitab siiras ja omamoodi muusika, mis heal juhul veel kodus lindistatud ka. Tegelased, kes tagatoas laule teevad, aga on neid mängind vaid oma kassile või paarile sõbrale. Hakkasime siis otsima. Eks sellel musal ole teistmoodi levi kui popil. Käib tahtmatu peitusemäng. Naljalt kodulindistajad ennast kätte ei anna, avalikke kontserte ju ei toimu ja meie netti pandud kuulutusi juhtusid lugema väga vähesed. Siis tuli lennata juhuse tiivul. Õhtuses agulis kostab põõninguaknast laulu, keegi mängib pargis või folgil äärekivil istudes, keegi teab kedagi, kellel olevat oma laule. Kellelgi on tänaval kidrakohver näpus - kahtlane juba seegi.

Näiteks kogumiku noorima artisti, Rändajate laulja **Seidi Reek**’i leidsime lihtsalt nii, et võtsime pilliga hääletaja peale ja hakkasime tema kodu teeotsas yksteisele lugusid ette mängima. Meie vana sõber **Allan Vainola** tegi koos tundliku akordionimehe Jaak Lutsojaga yhe oma esimestest akustkonsadest selle aasta Mailaulu festivalil. Eesti elektroonika põnevamaid noorsande **Taavi Tulev** haaras ÕV kutset kuulates esmakordselt akustilise kidra. Pia Frausi meisterunistaja ja meie sõbrusk **Rein Fuks** tervitas kogumikku õhulise folkloorilise palaga, mille käigus Rein tegi esimest tutvust trompetiga. Kunstnik, irvik ja eesti folkloori isa **Barbariz** (kellelt õige pea ilmub Kohvirecordsi all pikk plaat) on meid rõõmustanud looga, mille akustilist bootlegi aastaid oleme kuulanud ja kaasa laulnud. Kui suvise Võrumaa mägede ja orgude vahel sõita, siis paistavad õhturahu talud just nii, nagu selles tekstis ja laulus. Midagi on väga täpselt ära tabatud. Saaremaalt pärit ja Otsa koolis edasi õppind **Erko Niitu** nägi vaatleja laivis juba 2003 Mailaulul ja käias tema lugudega bootlegi kuulates klappid ribadeks. Nyd sai Erko sisse Õunaviksi algseesse kodulinna, Viljandi Kultuuriakadeemiasse popjazzi erialale. Plaadifirma soovib talle hella näppu ja võrgutavat kõri. Sel aastal sama asutuse kirikumuusika eriala lõpetand **Eva Mitreikinaga** sattus Kago yhel luuleõhtul koos esinema. Luubiga lumehelbete peent siseehitust uuriv Eva on tundlik nii orel kui klaverimängu suhtes ja on teinud mitmeid väga ilusaid koraaliviise. **Mari Kalkun** on Marriga ammugi kifti jazzfolki ja võro keelt kokku pannud. Tal tulevad sama hästi välja nii rahvalaulud kui bossanova moodsid asjad. Viljandist pärineb ja jääb sinna ikka käima ÕV Soome korrespondent **Pastacas**, kes enne arvuti pihku saamist plännis justnimelt kitra ja tuututas flööti, kaabu veel peas. **Kago** liigub viimasel ajal rohkem Tartu ja Võrumaa Räestu kyla vahet ja tegutseb seal aias nagu oskab. Trubaduuri ikka edasi. **Iduvigik** alles nuhutab lindistatava muusika maailma, idutab ja laulab koos Kagoga ja omaette ning on praegu sukeldunud koos digidiktokaga kõiksugu ettejuhtuvatesse hääldesse. Tilluke ja terane **Eneli Siirman** õpib Tartu Ylikoolis sotsioloogiat ja laulab kodust kodusse proovitavas rahvamuusikakambas Sinimaniseele. See Ridala luuletus on tal keska ajast saati sees helisend. Mitme saundiga Tartu Ülikooli vanemteadur Roomet Jakapi on filosoofia ja muusika sulam samuti Ylikast ja tema **Kreatiivmootori** CDR on siin-seal juba ilma teinud. Eesti akustilise muusika yhe huvitavama bändi, 90ndatel Tartus tegutsenud ansambli Normaalse Seltskond liider, nydne kitarrilõpetaja **Vaido Põtsar** nõustus kogumiku jaoks yhe vana loo lahkesti uuesti sisse mängima. Kuulake ka Seltskonna teisi lugusid aadressil petser.sks.ee. Õunaviksi artist sõõr **Erkki Hyva** on viimasel ajal elanud loominguliselt häiritud elu. Voodihaike mamma putitamise tõttu on tal harva mahti õõsiti mõni 45-minutise kasseti pikkune kidra- ja syndisoolo lindistada, kuid elu nii ei jää! Kyll ka laulud tulevad taas tema suule. **Tarx** on mitmel pool Eestis asund, praegu Raplamaal kõlksutav vanakoolipunk, sepp ja ilmasilmaja, kellega Õunaviksil juba 90ndate alguses Viljandi tänavatel au koos viibida oli. Tarxi vokaalne ja luuleline impro, hiiglaslik eksistentsiaalne kysimus on lindistatud ylekanadena mobiiltelefonist. Lõpus esineb lyhikele aga noorusliku naeruturtsuga Õunaka lavakujundusylem Mihkel Ehala. Hiiumaa on meid hellitanud omnilise ätt-jazzimehe **Avo Tammega** (mõletate veel tema maiuspala “Nyd elan Mustamäel”?) kelle vabavooluga lood lähevad hinge ja proosatsused ulatuvad kelmist keelemängust maalähedase sygavuseni. Sobides enamikele artistidele vanaisaks, on ta harv näide sellest, millise vabaduse ja vahva sõgeduse astme võib muusik auväärses eas saavutada. Jaan Pehk on miljonist bändist tuntud popmuusik ja laulutekstisepitsetja, kes bändinime **Orelipoiss** varjus on lindistanud Tyril arvutisse lyhikesi teravaid holajuppe. Käesolevat soovitate mängitada tööpäeva alguse trompetihyyuna kontorites,

“Kellelgi on tänaval kidrakohver näpus - kahtlane juba seegi.”

taludes ja vabrikutes üle Eesti.

Nagu kuulete, on Õunaviks hoidnud lyryilist, folkloorilist või humoorikat joont. Hulk tekste pärineb luuleklassikast, teised vussis aga kokku iseoma vassikast. Plaadid ümbrise kujunduses on kasutatud elemente kõigi artistide joonistustest.

Aga tagatubasid on palju veel avastada. Kasvõi leidsime me poode tuulates suurepärase outsider-kasseti “Segadus päevaliliseemnete poes”, kuhu polnud autoritki peale kirjutatud. Pika nuiamise peale tunnistas poesäga, et keegi Mihkel Vadi oli selle lahenduse talle toonud. Tegelas ennast leida ei õnnestunud - sygav on meie kodumaa underground! Internetist tuli välja ainult see, et Vadi oli politseile müramuusikat kuulavate naabrite pärast kurtunud. Võime tema loomingut praegu vaid soovitada ja anda yhe kõrvatäie kuulata aadressil www.ounaviks.ee/meedia/ov05/mihkel_vadi_ma.mp3. Suur isetekkeline trubaduuri koolkond on Narva kandis, seal korraldatakse autorilaulu festivalilegi. Tervitusena vene laulikutele sisaldub siin slaavi juurtega Eva “Anastasia”. Veidi pärast kogumiku koostamist juhtusime yhes Puiatu looduskauis õues kokku hyvade kitarristide härrade Kasseri ja Vihterpaliga. Head väikest muusikat on veel palju - tuleb see vaid leida. Trubaduuri traditsioon on meie maal ju mitme kihiga. Kidraga ja lauluga lugusid laulsid 60ndate soomeugrilikud ja kõrgluulelised folklaulikud, siis protestityybid, maleva ja lõkkelauluinimesed, rändajad, platnoid - vangi-, narko- ja eluraskuste hääle andjad, metsa keskel elavad enda ja looduse kuulatajad, lihtsalt folkarid või akustpungi mängijad, jazzist, Nick Drake’ist ja folkloorikast õhutust saanud jne. Paljud muusikud on liikunud trubaduuri bändide etteotsa, aga mõnikord kaotavad võimendatud, pillidele seatud ja suure lava laudadele toodud lood midagi oma algsest puhtusest ja hingelähedusest. Meie huvide kehe on seal, kus siirus ja väljendusjõud salalikult kohtuvad. Kui kunagi peaks tulema uus kogumik, siis oleme ehk kaevand sygavamale ja leidnud uusi juveele. Unistus oleks, et yhel õhtul koguneks lõkke ymber hulk tyype, kes mängiks kordamööda yksteisele omi lugusi ja õõ saaks enne otsa kui lahedad laulud.

Õunaviksi kogukond
suvel 2006
Tallinn-Tartu-Viljandi-Teijo-Räestu